

Herbarij

Tijekom stvaranja svojih umjetnina Nikolina Šimunović proizvede golemu količinu materijala, izrezanih, prošivenih, obojanih, prilijepljenih i oslikanih.

Proces njezina rada jasno se čita iz krajnjeg rezultata. Materijali se slažu u kolaže, povezuju bojom i koncem kao da je riječ o platnima po kojima se veze ili šiva. Potom se multipliciraju nebrojeno mnogo puta u kompozicijama prepoznatljivima po svojoj zasićenoj reljefnoj površini koja diše kroz katkad gušće, katkad tanje slojeve i tonove plave, tamnomodre i tirkizne.

Svjetlost je na njima naizmjenice tekuća, zaleđena, difuzna pa propusna. Zahvaljujući tom nepravilnom ritmu, djela Nikoline Šimunović trepere i stvaraju obrise koji se najnježnije artikuliraju u mobilima, finom spoju minijatura s kojima umjetnica intuitivno eksperimentira. Svaki dio prostorne instalacije sačinjene od mobila nazvanih Sve me vodi k sebi je malena kapsula u kojoj su u epoksidnoj smoli sačuvani fragmenti kolaža kao što su u herbariju sačuvane laticice, lišće ili korijeni nekih davno živih biljaka.

Želeći sačuvati za sebe sve ono što stvori, bez obzira na veličinu, Nikolina ostatke nastale u umjetničkom procesu fosilizira smolom da bi od njih napravila dijelove toliko krhkih objekata koje čak i dah može pokrenuti. Nepravilne, djelomično prozirne forme visećeg, dekonstruiranog herbarija u sebe upijaju svjetlost kao što je i odbijaju i tako postaju zarobljene u mediju koji priziva okamenjenu kaplju jezera, mora ili rijeke. Lica i naličja tih vodenih medalja nestalna su, u jednom trenu su mekana poput pamuka i podatna kao svila dok su u drugom ledena u svojim oštrim bridovima i hladnim bojama.

Dinamika njihovih suptilnih kretnji nije predvidiva. O onome koji ih promatra, diše pokraj njih i korača uz njih ovisi ritam njihova drhtaja i raspon njihova pokreta. Ljeskanje njihovo ovisi o strujanjima oko njih samih i zrakama svjetla koje se probijaju do njihovih površina. Mobili Nikoline Šimunović svoj puni potencijal ostvaruju dok se oko njih tiho vrluda i šapuće. Jedini tada čut ćete (ako zaista slušate) njihov sramežljivi šum kojim će iz tišine protjerati dosadu.

Nastali u introspektivnim trenutcima blagotvorne osame ovi mobili djeluju terapijski na promatrača otvarajući mu novi prostor za ugodu, promišljanje, divljenje ili jednostavno bivanje u miru koji je postao luksuz privilegiranih, onih koji, kao i umjetnica, uspijevaju otkinuti za sebe od svijeta komad jednostavnosti i ljepote i ponuditi ga nesebično drugome.

Anita Ruso Brečić